

Diiumenge XI (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 7, 36—8, 3): Un fariseu va invitar Jesús a menjar amb ell. Jesús entrà a casa del fariseu i es posà a taula. Hi havia al poble una dona que era una pecadora. Quan va saber que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb una ampolleta d'alabastre plena de perfum i es quedà plorant als peus de Jesús, darrere d'ell. Li mullava els peus amb les llàgrimes, els hi eixugava amb els cabells, els hi besava i els hi ungia amb perfum.

El fariseu que havia convidat Jesús, en veure això, pensà: «Si aquest fos profeta, sabria qui és aquesta dona que el toca i quina mena de vida porta: és una pecadora». Jesús li digué a la dona: «Els teus pecats et són perdonats (...). La teva fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau» (...).

“Déu Pastor” crea la pau

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jesús es presenta com Pastor de les ovelles perdudes. La seva mirada sobre la gent és una mirada, per dir-ho així, “pastoral”. Jesús encarna Déu Pastor.

Entre les “ovelles perdudes” que Jesús salvà hi ha Maria Magdalena. Jesús expulsà d'ella set dimonis, és a dir, la salvà d'un total sotmetiment al maligne. ¿En què consisteix aquesta guarició profunda que Déu realitza mitjançant Jesús? Consisteix en una pau vertadera, completa, fruit de la reconciliació de la persona en ella mateixa i en totes les seves relacions: amb Déu, amb els altres, amb el món. En efecte, el maligne intenta sempre arruïnar l'obra de Déu, tot semblant divisió en el cor humà, entre cos i ànima, entre l'home i Déu, en les relacions interpersonals, socials, internacionals i també entre l'home i la creació. El maligne sembla guerra; Déu crea pau.

—El Crist “és la nostra pau: el qui de dos pobles n’ha fet un destruint el mur de separació en la seva carn” (Ef 2,14). Maria, Mare del Crist la nostra pau, pregueu per nosaltres!